

ΤΡΙΤΗ Δ΄ ΗΧΟΣ

Στιχηρά Κατανυκτικά Δεσποτικά

Ἦχος δ'

Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τὴν Χαναναίαν ζηλώσασα ψυχὴ μου, ὄπισθεν κολλήθητι, Χριστῷ καὶ κράζε συχνῶς. Ἐλέησόν με, ὦ Δέσποτα, παῖδα οὐκ ἔχω, δαιμονιώσαν σάρκα δὲ ἄτακτον, δίωξον τὴν πύρωσιν, ἐκ ταύτης δέομαι, καὶ καταπαύσας τὰ ἄτακτα, τῶν σκιρτημάτων, νεκρὰν τῷ φόβῳ σου ἀποτέλεσον, ταῖς ἰκεσίαις τῆς ἀχράντως σε, συλλαβούσης Χριστέ καὶ τεκούσης σε, καὶ τῶν πάντων Ἁγίων, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τοῖς Νινευῖταις ποτὲ ἡμαρτηκόσιν, Ἰωνᾶν ἐξέπεμψας, Χριστέ κηρῦξαι αὐτοῖς, οἱ μεταγνόντες μετέβαλον, θυμὸν εἰς οἶκτον ἀπολυτρούμενοι ἐξ ὀλεθρίου ὀργῆς· πέμψον οὖν Φιλάνθρωπε, τῷ ἀναξίῳ κἄμοί, ἴν' ἐπὶ τὴν κραταιάν σου βοήθειαν, στρέψω, ἐξ ἀμετρήτων μου παραπτώσεων, καὶ μετανοίας εἰς τὰς τρίβους, ὀδηγηθῶ τε καὶ κλαύσω στενάζων πικρῶς, τῶν πολλῶν μου ππαισμάτων, λυτρωθῆναι τῷ ἐλέει σου.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐλθὼν διὰ τὸ σῶσαι, βροτοὺς ἀμαρτάνοντας, καὶ πρὸς μετάνοιαν, καλέσαι τούτους ὡς εὐσπλαγχνος, κἄμὲ Οἰκτίρμον, τὸν ὑπὲρ πάντας σε παροργίσαντα, οἰκτείρησον, σῶσόν με, δι' ἀγαθότητα, καὶ πρὸς ὁδὸν με ὀδήγησον, τῆς μετανοίας, καὶ λογισμὸν μοι δὸς κατανύξεως, κατασκευάσας τὴν καρδίαν μου, ταπεινὴν, καὶ ἀπλήν ἀπεριέργον, καὶ πραιεὶαν Σωτῆρ μου, τῇ σῆ χάριτι ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἄτερα Στιχηρά τοῦ Προδρόμου

Ἦχος δ' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου, ψυχὴν κακία τοῦ ὄφους, Ἰωάννη μακάριε, φώτισον πρεσβείαις σου, καὶ εὐθείαις τρίβοις, ὀδήγησον βαίνειν, ταῖς εἰσαγούσαις πρὸς ζωὴν, τὴν μακαρίαν καθικετεύω σε, ἵνα προθύμως πάντοτε, δοξολογῶ σε πανθαύμαστε, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου, ὡς τυχὼν τῆς αἰτήσεως.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τῆς στείρας ὡς βλάστημα, ὑπάρχων τίμια Πρόδρομε, τὴν ψυχὴν μου στειρεύουσαν, παντοίων ἐκ πράξεων, ἀγαθῶν παμμάκαρ, ποιήσον εὐχαῖς σου, καρπούς προσφέρειν τῷ Θεῷ, ἐν μετανοίᾳ καθικετεύω σε, ὅπως τὰς ἀριστείας σου, καὶ τὴν θερμὴν προστασίαν σου, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Κριτὰ δικαιοσύνη, καρδιογνώστα φιλόφρονε, καὶ Θεὲ ἀμνησίκακε, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, μὴ με κατασχύνῃς, τὸν ἄσπυτον Λόγε, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ Βαπτιστοῦ, σεπταῖς πρεσβείαις νῦν ἐπικάμψθητι, καὶ σῶσόν με τὸν δαίμονα, καθικετεύω καὶ δέομαι, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον ὁμοιον

Ἦσαυ νέος γέγονα, πᾶσιν ἐν τρόποις Πανάχραντε, ἐμπαθῆς ὑπὲρ ἄνθρωπον, μόνος ὄφθην ἄθλιος, ἀρετῆς ἐνθέου, γυμνὸς μόνος ὄλος· τίς οὖν μὴ κλαύσει ἐπ' ἐμέ; τίς μὴ θρηνήσει μου τὴν ἀπώλειαν· διὸ πρὸ τέλους κράζω σοι· Ἥμαρτον Δέσποινα, σῶσόν με, ὡςπερ ἔσωσε πρότερον, ὁ Υἱός σου τὸν Ἄσπυτον.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικὰ

Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας εὐαρεστήσαι σοι, ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχὴν μου, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Α'. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοῦ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτιρήσαι ἡμᾶς.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων, τῷ λιμένι τούτῳ οὐ διασώζεται; ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων, τῷ ἰατρῷ τούτῳ οὐ θεραπεύεται; Δημιουργε τῶν ἀπάντων, καὶ Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ὁ τῶν ἀγίων Μαρτύρων, δεξιόμενος τὴν ὑπομονήν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνωδίαν Φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἔδωκας σημείωσιν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυῦμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις πλημμυλείαις, καὶ καταγῶγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικὰ

Ἦχος δ'

Τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἐπίσκεψαι Κύριε, τὴν ἐν ἀμαρτίαις τὸν βίον ὅλον δαπανήσασαν, ὄν τρόπον τὴν Πόρνην, δέξαι καὶ ἐμέ, καὶ σῶσόν με.

Διαπλέων τὸ πέλαγος τῆς παρουσίας ζωῆς, ἐνθυμούμαι τὴν ἄβυσσον τῶν πολλῶν μου κακῶν, καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμὸν, τὴν τοῦ Πέτρου σοι προσφθέγγομαι φωνήν. Σῶσόν με Χριστέ, σῶσόν με, ὡς φιλόφρονε.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα ἕτερα

Ἐννοῶν τὸ πέλαγος τῶν πολλῶν μου ππαισμάτων, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι, καὶ αἰτῆσαι τὴν συγχώρησιν, ἀλλὰ δός μοι κατάνυξιν πρὸς μετάνοιαν, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῇ ἀχλύϊ τῶν παθῶν, καὶ τῶν τοῦ βίου ἡδονῶν, σκοπιζόμενος ὁ νοῦς, τῆς ταλαιπώρου μου ψυχῆς, πρὸς λογισμὸν κατανύξεως οὐκ ἔρχεται, ἀλλ' οἴκτειρον Σωτήρ, κἀμὲ τὸν δέιλαιον, καὶ δός μοι λογισμὸν κατανύξεως, ἵνα κἀγὼ πρὸ τέλους ἐκβοήσω, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Κύριε, Χριστέ Σωτήρ μου, ἀπεγνωσμένον, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοδοκίον

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαίρει ἀδύτου φωτὸς Νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις, τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικὰ

Ταχὺ προκατάλαβε ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τρυγῶν ἢ φιλέρημος, ὁ ἱερὸς Βαπτιστής, κηρύξας μετάνοιαν, καὶ φανερώσας Χριστὸν, γενόμενον ἄνθρωπον, πάντων ἁμαρτανόντων, ἐγεννήθη προστάτης, πᾶσι χειμαζομένοις βοηθῶν ἀενάως. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Μαρτυρικὸν

Σταυρὸν ὀπλισάμενοι, οἱ Ἄθλοφόροι σου, ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦντες, νέμουσι τὰς ἰάσεις, τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοδοκίον

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραντε, ρύσαι με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελιάρ, στήσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Κανὼν Κατανυκτικὸς οὗ ἢ ἀκροστιχίς ἀνευ Εἰρμῶν καὶ Θεοδοκίῶν

Καθαρτικοῖς με δάκρυσιν πλῦνον, Λόγε. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ῥοδὴ α' Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ πατάξας Αἴγυπτον, καὶ Φαραῶ τὸν τύραννον, βυθίσας ἐν θαλάσῃ, λαὸν διέσωσας δουλείας, Μωσαϊκῶς ᾄδοντα, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κεκρυμμένως πράττοντα, ἔργα τοῦ σκότους Κύριε, μὴ φανερώς ἐλέγξης, μὴ στηλιτεύσης ἐπὶ πάντων, ἀλλὰ φωτὶ λάμπρυνον γνησίας μετανοίας, Σωτήρ καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀμαρτίας πάντοτε, ἐφ' ἀμαρτίας Δέσποτα, ὁ ἄσωτος συνάπτω, καὶ οὐκ αἰσθάνομαι τοῦ φόβου, τοῦ σοῦ ποτέ Κύριε· διό με πρὸ τοῦ τέλους σῶσον, οἰκτείρησον.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θυρεῶ σκεπόμενοι, τῆς εὐσεβείας Ἅγιοι, κατέχοντες ὡς ξίφος Σταυροῦ τὸ ὄπλον, πρὸς τὴν πάλην τοῦ δυσμενοῦς, ἔνδοξοι ἐξήλθετε, καὶ τοῦτον κατηδαφίσατε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἰμοβόρους λέοντας, καὶ ξίφη κατατέμνοντα, καὶ βράσματα λεβήτων, ξεσμούς ὀνύχων, σπαθισμούς τε καὶ ἀλγινὰ, βάσανα, οἱ Μάρτυρες, οἱ θεῖοι οὐκ ἐπποθήθησαν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν Σκηνὴν τὴν ἄχραντον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, τὸ ὄρος οὐ ἐτμήθη, ἄνευ χειρὸς ἀνθρώπου, λίθος ὁ τοῦ παντὸς Κύριος, Μαρίαν τὴν Παρθένον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἦδὴν πλέκω σοι εὐκτικὴν, μάκαρ πόθω. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἔσω μελώδημα.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς μέγιστος ἀστήρ, τοῦ Ἡλίου προτρέχων, κατεφώτισας τὴν γῆν, ταῖς λάμψεσι ταῖς σαῖς, Βαπτιστὰ· ὅθεν κράζω σοι· Φώτισόν μου τὴν καρδίαν, ταῖς δειναῖς ἀμαυρότησι, τῶν ἀπείρων ππαισμάτων τυφλώπουσαν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Διέλυσας ποτέ, ἐν τῷ τίκτεσθαι μάκαρ, τῆς στερώσεως δεσμά· διό σε δυσωπῶ, τὴν ἀκάρπως στερεούουσαν, πάθεσι ψυχὴν μου δείξον, ταῖς εὐχαῖς σου κατάκαρπον, ἀρετῶν εὐτεκνίαν προσφέρουσαν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡτρέπισας ὀδόν, Ἡλίου ἐν δυνάμει, προελθὼν τῷ Λυτρωτῇ, πρὸς ὄρμον τῆς ψυχῆς, τὰς κινήσεις κατεύθυνον, σκῶλον ἅπαντα καί, λίθον, ἐμπαθείας ἀοίδιμε, Βαπτιστὰ ὑπεξαίρων πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεφέλη φωτεινὴ, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, τὰ πολλὰ καὶ χαλεπά, ταῖς σαῖς φωτιστικαῖς μεσιτείαις

διάλυσον· ὅπως ἴδω τὰς ἀκτῖνας, τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντος, καὶ φωτὶ φῶς προσλάβωμαι ἄδυτον.

Ῥδὴ γ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα, στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ τῶν τυφλῶν τὰ ὄμματα φωτίσας, τοὺς ὀφθαλμοὺς μου φώτισον, ἐσκοτισμένους ταῖς ἡδοναῖς, καὶ τοῦ βίου ταῖς φροντίσι, καὶ μηδαμοῦ τοῖς κρίμασι, τοῖς σοῖς ἀτενίζοντας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἴδε καιρὸς, ἀνάνηψον ψυχὴ μου, ἐκ τῶν κακῶν ὧν ἔπραξας, καὶ τῷ Δεσπότη καὶ λυτρωτῇ, ἀναβόησον ἐν φόβῳ· Τῆς μετανοίας πύλας μοι, Χριστέ, ἀναπέτασον.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σεσοβημένος ὠφθη ὁ Βελίαρ, τοῖς θείοις ἀγωνίσμασι τῶν Ἀθλοφόρων, καὶ ὑπ' αὐτῶν συμπατούμενος ὁράται, νεκρὸς καὶ ἀνενέργητος, ὁ πρῶην καυχώμενος.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτυρικῶς τὸν δρόμον διανύσας, ὁ τῶν Ἁγίων σύλλογος, τὰς μυριάδας τῶν νοητῶν Αἰθιόπων, θεῖω σθένει ὡς ἀληθῶς διέκοψε, καὶ δόξης ἐπέτυχε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν προπατόρων ἔλυσας τὴν λύπην, χαρὰν ἡμῖν κυήσασα, τὸν ζωοδότην, καὶ λυτρωτὴν, Παναγία Θεοτόκε, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξήσκησας, πᾶσαν ἀμαρτίαν ἀπὸ καρδίας ἐμίσησας, καὶ τὴν τρίβον τῆς μετανοίας, τοῖς ἀνθρώποις μάκαρ ἔδειξας.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγου σαρκωθέντος Προδρομος, μέγιστος ἐδείχθης, καὶ διὰ τοῦτο σοῦ δέομαι, τῶν ἀλόγων παθῶν με ῥύσαι, ὁδηγῶν με πρὸς μετάνοιαν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔτι ἐνδημῶν τῷ σώματι, βίον Ἀσωμάτων ἐπεδείκνυσο Πρόδρομε, ὄν μιμείσθαι ἡμᾶς εὐχαίς σου, ἐνδυνάμωσον δεόμεθα.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κόσμος διὰ σοῦ ἠλέηται, ὁ τῆ παραβάσει ἀχρειωθεὶς Μητροπάρθενε· διὰ τοῦτο ὤδαίς ἁσμάτων, κατὰ χρέος μακαρίζει σε.

Ῥδὴ δ'

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Εἰσακήκοα ὁ Θεός, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, ὁ Προφήτης ἔλεγε· καὶ ἐδόξασά σου τὴν δύναμιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐγυμνώθην τῶν ἀρετῶν, καὶ τὴν κακίαν ἐνεδυσάμην, καὶ ἰδοὺ αἰσχύνης πέπλησμαι, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, καταστολαίς ἐνθέοις με φαίδρυνον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Διαπλέων τῆς κοσμικῆς, θαλάσσης Λόγε, τὸν πλοῦν ραθύμω, ναυαγίῳ περιέπεσα, ἠδονῶν τοῦ σώματος, πρὸς μετανοίας ὄρμον με ἴθουνον.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπεκάθηραν ἀληθῶς, τὴν σηπεδόνα τῆς ἀμαρτίας, καρτερίας θείῳ ἅλατι, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καὶ σωτηρίαν πᾶσιν ἐβράβεισαν.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κυλιόμενοι ἐπὶ γῆς, καθάπερ λίθοι οἱ ἄθλοφόροι, τὰ τῆς πλάνης ὀχυρώματα, παντελῶς συνέτριψαν. Αὐτῶν πρεσβείαις Κύριε σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτηρίαν σε ἐν παντί, καιρῷ καὶ τόπῳ ἐπικαλοῦμαι, μὴ παρίδης με Πανάμωμε, ἢ Θεὸν κηύσασα, τὸν λυτρωτὴν ὁμοῦ καὶ Σωτήρά μου.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνας, ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν ἔθνη· σὺ γὰρ εἶ φιλάνθρωπε, ἰσχὺς μου καὶ ὕμνησις.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς τρυγὸνα σε τὸ ἔαρ τῆς ἀληθείας, παναληθέσι λόγοις, προμηνύουσαν κόσμῳ, γνόντες μακαρίζομεν, αἰοῖδιμε Πρόδρομε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συντριβέντα με τοῦ πλάνου ταῖς ἐπηρείαις, τῆς Παλαιᾶς μεσίτης, καὶ τῆς Νέας ὑπάρχων, ὅλον ἀνακαίνισον, πρεσβείαις σου Πρόδρομε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τὴν ἔρημον οἰκήσας ἀμεμπτῶ βίῳ, ἐρημωμένον πάσῃ, παραβάσει τὸν νοῦν μου, θείαις ἀνακαίνισον, πρεσβείαις σου Πρόδρομε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλασμός ἡμῖν καὶ λύτρωσις ἐγνωρίσθη, ὁ σὸς Υἱὸς Παρθένε, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, τοὺς ἐν κατανύξει σε, ψυχῆς μακαρίζοντας.

Ὡδὴ ε'

Ὁ Εἰρμός [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἀνάτειλόν μοι Κύριε, τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου, ὅτι πρὸς σέ Χριστέ, τὸ πνεῦμά μου, ὀρθρίζει καὶ ὑμνεῖ σε· σὺ γὰρ πέλεις μου Θεός, καὶ πρὸς σέ κατέφυγον, τῆς εἰρήνης Βασιλεῦ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ῥαθύμως διανύσαντα, τὸν βίον τὸν φθειρόμενον, καὶ ταῖς ἀπάταις σκοτιζόμενον, τοῦ πλάνου καθ' ἐκάστην, Ἰησοῦ οἰκτείρησον, καὶ πρὸς φῶς ὀδήγησον, μετανοίας καὶ ζωῆς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὑψώθη ἡ καρδία μου, ὑποβολαῖς τοῦ ὄφους, καὶ κατηνέχθη πτώμα μέγιστον, ἡ τῶν κατερραγμένων, Ἰησοῦ ἀνόρθωσις, ἐπίστρεψον σῶσόν με, διὰ πλήθος οἰκτιρμῶν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταγόσι κατεσβέσατε, αἱμάτων τὴν πολυθεον, τῆς πλάνης κάμινον μακάριοι, καὶ ὄμβροις ἰαμάτων, φλογμὸν κατεπαύσατε, παθημάτων πάντοτε, τοῦ Σωτῆρος Ἀθληταί.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰστάμενοι πρὸ βήματος, καὶ μαστιγι ξεόμενοι, καὶ κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, καὶ πλήθει ὀμιλοῦντες, χαλεπῶν κολάσεων, ἀκλινεῖς ἐμείνατε, ἐπινεύσει θεϊκῇ.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ανάτειλόν μοι Δέσποινα, ἀκτῖνα τοῦ ἐλέους σου, τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν ππαισμάτων μου, ὑπάρχοντι Παρθένε, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, μετανοίας Ἄχραντε, ἵνα πιστεῖ σε ὑμνῶ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν, καὶ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς τῶν ππαισμάτων λύσον ἀγαθέ, τὴν σὴν εἰρήνην οὐρανόθεν δωρούμενος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐρημικοῖς με ἄνθραξι, παθῶν ἐπαγωγαῖς, ἐρήμου θρέμμα, πυρούμενον δρόσῳ, σοῦ τῶν πρεσβειῶν, τῆς τούτων βλάβης, διατήρησον ἄτρωτον.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵπὸ τῆς σῆς βαπτίζεται, ἀγίας δεξιᾶς, Πατρὸς ἢ θείας, παμμάκαρ δεξιά, σώζουσα ἡμᾶς ταῖς σαῖς πρεσβείαις, ἀπὸ πάσης στενώσεως.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καταφυγὴν σε Πρόδρομε, καὶ σκέπην κραταιάν, καὶ μέγα τεῖχος, πᾶς κόσμος σε ἔχει, λύτρωσαι ἡμᾶς ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν καλλονὴν ἠγάπησε, Θεὸς σε Ἰακώβ, Παρθένε Κόρη, ἐπικαλλωπίζων πάντας διὰ σοῦ ἀμαυρωθέντας, παραβάσει τὸ πρότερον.

Ῥδὴ ς'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐν πελάγει τοῦ βίου, ταῖς πράξεσί μου κατήλθον εἰς βυθόν, ἀλλ' ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, οὕτω βοῶ σοι· Ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν με ἀνάγαγε δέομαι, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Νυσταγμῷ ἀμελείας, κατεβαρύνθην ὁ τάλας τὴν ψυχὴν, καὶ ἀμαρτίας ὑπνῶ κατηνέχθην, μετανοίας πρὸς φῶς με ἐξέγειρον Κύριε, καὶ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ σῶσον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πῶς ἐπώθην ὁ τάλας; πῶς ἐμακρύνθην Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ, πῶς οὐ λαμβάνω ἐν αἰσθήσει, τὸ φρικτὸν κριτήριον ἐκεῖνο, ἐν ᾧ μέλλω κρίνεσθαι; Ποιητά μου, οἰκτείρησόν με.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύρα ὤφθητε ὄντως, ἀναφωνοῦσα μέλος σωτήριον ἀεὶ, καὶ καθηδύνουσα πιστῶν καρδίας, καὶ τὴν μέθην τῆς πλάνης, τελείως διώκετε, Ἀθληταὶ κατηγλαῖσμένοι.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵπερβάντες τοὺς ὄρους, τοὺς ἀνθρωπίνους οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ, τῇ πρὸς τὸν Κτίστην ἀνανεύσει θεϊκῇ, τῶν βασάνων τοὺς ἄθλους, ὑπέφερον χαίροντες, ὡς ἐν σώματι ἀλλοτρίῳ.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παναγία Παρθένε, προστασία ἀπάντων τῶν πιστῶν, πρόστηθι ρύσαι με ἀπειλῆς, καὶ σκότους, τοῦ φρικτοῦ κριτηρίου, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἵνα πίστει ἀεὶ ὑμνῶ σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων, ἀλλ' ὁ Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰστασο βαπτίζων ἐν τοῖς ρείθροις, τὸν ἀμαρτίας πάντων, τῶν ἀνθρώπων αἴροντα Δεσπότην, ὃν δυσωπεῖν μὴ ἐλλείπης Πρόδρομε, οἰκτειρῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κήρυξ ἀνεδείχθης μετανοίας, ἐν ἧ συντήρησόν μου, τὴν καρδίαν κατεσπιλωμένην, ταῖς βλαβεραῖς ἀμαρτίαις Πρόδρομε, καὶ ἀνάνευσιν μὴ ἔχουσαν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἠχῆσας ἐρήμοις ἐν ἀβάτοις, ψυχαῖς τοῦ Λόγου μάκαρ, τὴν ἐπίβασιν ἐλευσομένην· ὅθεν φωναῖς ἀσιγήτοις ἅπασα, Ἐκκλησία μακαρίζει σε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νόμου διετράνωσαν εἰκόνες, τὴν σὴν φρικτὴν λοχείαν, Θεονύμφευτε, ὦν τὰς ἐκβάσεις, ἡμεῖς νυνὶ καθορῶντες Δέσποινα, ἐπαξίως σε δοξάζομεν.

Ὁδὴ ζ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσεῇ, μὴ προσκυνήσαντες Παῖδες Ἀβραμιαῖοι, ἐδοκιμάζοντο, ὡσπερ χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ· ἐν καμίνῳ γὰρ πυρός, ὡς ἐν θαλάμῳ φωτεινῷ, ἐχόρευον βοῶντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Νέον βρέφος ὄραθείς, τῆς παλαιᾶς καταδίκης, λυτροῦσαι κόσμον Χριστέ, ὡς εὐσπλαγχνος, διὸ βοῶ· Πεπταλωμένον, ἁμαρτίαις με πολλαῖς, καινοποίησον Σωτήρ, καὶ σῶσόν με βοῶντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ ποτὲ τὸν Μανασσὴν, μετανοήσαντα σώσας, ὁ οἰκτειρήσας Πόρνην δακρύσασαν, ὁ τὸν Ληστήν λόγῳ δικαιώσας, τὸν πολλὰ καὶ χαλεπὰ, ἡμαρτηκότα σοι Σωτήρ, κἀμὲ βοῶντα δέξαι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναυαγίου χαλεποῦ, πολυθειᾶς κρατούντος τὴν οἰκουμένην, νηϊ χρησάμενοι τῆς εὐσεβείας οἱ Ἄθλοφόροι, κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ, πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς, ἀπέπλευσαν βοῶντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρυνόμενοι σαφῶς, ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνεῖα, ἐν ταῖς βασάνοις ἐδοκιμάζοντο οἱ Ἀθληταί, ἀποδεδειγμένοι ἐκσφραγίσματα σεπτά, παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, ταμεῖοις οὐρανόις, ἐν ἀφθαρσίᾳ πολλῇ ἐθησαυρίσθησαν νῦν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν Σωτήρα καὶ Θεόν, καὶ Λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην, σαρκὶ τεκοῦσα, Πάναγνε Δέσποινα, τοῦτον ἀεὶ Ἄχραντε δυσώπει, ὅπως λύσιν τῶν δεινῶν, καὶ πολλῶν ἁμαρτιῶν, τὴν ἄφесιν λαβόντες, ὑμνολογῶμεν αὐτοῦ τοὺς ὑπὲρ νοῦν οἰκτιρμούς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἄβραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι Παιῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μείζων παντὸς γεννητοῦ, ἀποδειχθεὶς Προφήτα Θεοῦ, μέγας ἁμαρτόντα με, μεγίστη πρεσβεία σου, φλογὸς μεγίστης ρύσαι, ὅπως σὲ μακαρίζω.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄκαρπος ὄφθην συκῆ, καὶ τὴν τομὴν προοῦμαι, βελτίωσόν με μεσιτεία σου, καὶ ἔγκαρπον ποίησον, ὅπως σὲ μακαρίζω, Πρόδρομε τοῦ Σωτήρος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κοίμισον πᾶσαν ἐχθροῦ, ἐγειρομένην βλάβην, κατὰ τῶν πίστει προστρεχόντων σοι, ἀγρύπνοις πρεσβείαις σου, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ὅλων, Πρόδρομε Ἰωάννη.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπαγωγῆς πονηρᾶς, καὶ προνομῆς Παρθένε, καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἀλάστορος, τοὺς δούλους σου φύλαττε, τοὺς σὲ ψυχῇ καὶ γλώσσει, ἀεὶ δοξολογούντας.

ᾠδὴ η'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐν φλογὶ πυρὸς παρίστανται, σοὶ Χερουβεὶμ, Σεραφεὶμ Κύριε, καὶ πᾶσα κτίσις ὕμνον ᾄδει σοὶ τερπνόν. Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν μόνον Δημιουργόν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Οὐκ ἐνέμεινα τῷ φόβῳ σου, οὐ τῶν σῶν ἐντολῶν ἤκουσα, τὸ θέλημά σου οὐκ ἐποίησα ποτέ· τί γένωμαι ὁ τάλας; φιλάνθρωπος ὑπάρχων, οἰκτείρησόν με μόνε Σωτῆρ, καὶ μὴ με ἀπορρίψης.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Γεωργέ καλῶν, τοῦ φόβου σου, τῇ δρεπάνῃ, βῶν ἔκτιλον, προρρίζους πάντας ἀκανθώδεις λογισμοὺς, ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας, καὶ σπύρω μετανοίας, βλαστάνειν σωτηρίας Χριστέ, ἀξίωσόν με στάχυν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπλατύνθησαν στενούμενοι, ἐν βασάνοις πολλαῖς, χάριτι οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ ἐστένωσαν ἐχθροῦ, ὁδοὺς βαράθρων πλήρεις, καὶ νῦν καθοδηγοῦσιν, ἡμᾶς πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐναυάγησεν ὁ δόλιος, ἐμπεισὼν εἰς βυθὸν Μάρτυρες, τῆς καρτερίας καὶ ἀθλήσεως ὑμῶν, καὶ κεῖται ὑπὸ πάντων γελῶμενος ὁ ἄφρων, ὑμεῖς δὲ τῆς νίκης ἀεὶ, τοῖς στεφάνοις ἐγκοσμεῖσθε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ κοιλία σου Πανάμωμε, θημωνία σεπτῆς ἄλωνος, ἐδείχθη κόσμῳ, σῖτον φέρουσα ζωῆς, τὸν τρέφοντα τὰ πάντα· διὸ σε ὡς αἰτίαν, ἀπάντων τῶν καλῶν, οἱ πιστοὶ συμφώνως ἀνυμνοῦμεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥαθυμίας με ὑπνω κρατούμενον, καὶ ὀμίχλη κακίας σκοτούμενον, φωτιστικαῖς πρεσβείαις σου, ἐπανόρθου καὶ δίδου, ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἀρετῶν εὐσχημόνως πορεύεσθαι.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πειρασμῶν με χειμάζει κλυδώνιον, καὶ παθῶν καταγιγίς συνταράσσει με, χεῖρά μοι δίδου Πρόδρομε, ἐμβιβάζων πρὸς ὄρμον, τῆς μετανοίας, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος πρεσβείαις σου.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τὸν αἶροντα κόσμου τὰ παιίσματα, ποταμίους βαπτίσας ἐν ὕδασι, τὴν τῶν κακῶν μου ἄβυσσον, ἀποξήρανον ρεῖθροις τῶν πρεσβειῶν σου, Ἰωάννη μακάριε Πρόδρομε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεωρήσας τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐνωτίσθης φωνῆς τοῦ Γεννήτορος, προσμαρτυρούσης Πρόδρομε, ὑπὸ σοῦ τῷ ἀρρήτως, βαπτιζομένῳ Ἰησοῦ, ὃν δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναπλάσεως, συντριβέντα με ὄλον ἀνάπλασον, ταῖς προσβολαῖς τοῦ ὄφους, ὅπως πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μακαρίζω, Θεοτόκε Παρθένε Πανύμνητε.

ᾠδὴ θ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν οἷς ἐπεσκέπατο ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατηύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἴδου ἠνεώχθη ὁ νυμφῶν ὁ μυστικός, οἱ φρόνιμοι κοσμοῦσι τὰς λαμπάδας, ἐλαίῳ τῶν ἀρετῶν, καὶ εἰσέρχονται φαιδροί· ἀπόθου τὸν ὑπνον ὦ ψυχῆ, τῆς ῥαθυμίας ὅπως, εἰς Νυμφῶνα φωτεινόν, συνεισέλθῃς τῷ Χριστῷ, λαμπαδηφοροῦσα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὡς πόρνη κατέχω σου τοὺς πόδας νοητῶς, καὶ δάκρυσιν ἐκπλύνω τούτους Λόγε, ἀπόπλυνόν με Σωτήρ, τοῦ βορβόρου τῶν παθῶν. Ἡ πίστις σου σέσωκε σε, νῦν κἀμοὶ ὑποφωνήσας, ὅπως σου τὴν ἄμετρον, ὕμνῳ εὐσπλαγχνίαν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σκιρτώση καρδίᾳ, γηθομένη τε ψυχῇ, οἱ Μάρτυρες τὰ ἄνω κατοικοῦσι, τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ,

ὡσπερ κόσμον εὐπρεπή ἀεὶ κεκτημένοι, καὶ ἡμῖν, εἰρήνην ἐξαιτοῦσι, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ πταισμάτων λύσιν.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἠγίασται ἅπας τόπος, θεῖοι Ἀθληταί, τὰ λείψανα ὑμῶν καθάπερ ἄλλην, ὁ Ἰσραὴλ κιβωτόν, κεκτημένος ἐν δεινοῖς, ἀγάλλεται δὲ ὁ οὐρανός, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, τὰς ψυχὰς μακάριοι, ὑμῶν κεκτημένος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φιλάγαθε Κόρη τὸν φιλάγαθον Θεόν, κυήσασα, ἀγάθουνον βοῶ σοι, κεκακωμένην δεινῶς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, τοῖς πάθεσι καὶ ταῖς πονηραῖς, ἐπιβουλαῖς τοῦ πλάνου, ἵνα πίστει σε ὑμνῶ, τὴν ἐλπίδα πάντων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο, σὺ δὲ παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὄθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις Χριστὸς ὁ Κύριος, ὃν δυσώπει μάκαρ Πρόδρομε, κατὰ παθῶν με ἐνισχύσαι, καὶ πάσης προσβολῆς τοῦ ἀλάστορος, τὸ θεῖον ἐργαζόμενον θέλημα, ὅπως ὑμνῶ σε εὐοδούμενος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡραία τρυγῶν καὶ χελιδῶν ἠδύλαλος, ἀνεδείχθης θεῖε Πρόδρομε, ἔαρ μηνύουσα τὸ θεῖον, Χριστόν, ὃν ἐκδυσώπει χειμῶνός με, ῥυσθῆναι ψυχοφθόρου καὶ κλύδωνος, τῆς ἀμαρτίας ἰκετεύω σε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σκιρτήσας νηδυῖ τῆς μητρὸς ἐμήνυσας, ἐκ Παρθένου τὸν ἐκλάμψαντα, τοῦτον ἰκέτευε, σαρκὸς μου, σκιρτήματα νεκρῶσαι νεκροῦντά με, πληρῶσαί τε χαρὰς τὴν καρδίαν μου, ὅπως ὑμνῶ σε θεῖε Πρόδρομε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ κρίσις ἀνίλεως ψυχὴ τοῖς ἔλεος, μὴ ποιούσιν, ὄρα πρόσεχε, ἔλαιον βάλε εἰς τὴν λαμπάδα, δυνάμενον τηρεῖν σε ἀκοίμητον· ἐγγίξει ὁ Νυμφίος, γρηγόρησον, μὴ ἐσβεσμένην σχῆς προαίρεσιν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φιλάγαθον τέξασα Θεὸν φιλάγαθε, Θεοτόκε τοῦτον αἴτησαι, πάσης με ρύσασθαι κακίας, καὶ αὐτοῦ καρδιῶσαι τῷ ἔρωτι, σαρκὸς ἡδυπαθείας μισήσαντα, ὅπως ὑμνῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν

Κατανυκτικὰ

Πρόβατόν εἰμι τῆς λογικῆς σου ποιίμνης, καὶ πρὸς σέ καταφεύγω, τὸν Ποιμένα τὸν καλόν.
Ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠύφρανθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ζάλη ἀμαρτημάτων περιέχει με Σωτήρ, καὶ μὴ φέρων τὸν κλύδωνα, σοὶ προσπίπτω τῷ μόνῳ Κυβερνήτῃ, ὡς τῷ Πέτρῳ τὴν χεῖρά μοι ἔκτεινον, τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἀγγέλων συμμέτοχοι, γεγονάτε ἅγιοι Μάρτυρες, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες· πάντα γὰρ τὰ ἐν κόσμῳ κατελίπατε τερπνά, ὡς ἀνύπαρκτα, τὴν πίστιν δὲ ὡς ἄγκυραν ἀσφαλῆ ἐκρατήσατε· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην, ἀπελάσαντες, πηγάζετε τοῖς πιστοῖς ἰαμάτων χαρίσματα, ἀπαύστως πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Θεοτόκε Παντάνασσα, τῶν Ὁρθοδόξων τὸ καύχημα, αἰρετικῶν τὰ φρυάγματα, καὶ τὰ πρόσωπα καταίσχυνον, τῶν μὴ προσκυνούντων, μηδὲ τιμώντων, Πάναγνε, τὴν σεβάσμιον εἰκόνα σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Οἱ Μακαρισμοὶ το ακογυτε

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Ληστής Παράδεισον ὤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον. Μνήσθητί μου βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ὁ τοῦ Πέτρου τὸν κλαυθμόν, καὶ τῆς Πόρνης Λόγε τὰ δάκρυα, προσδεξάμενος Χριστέ, καὶ τὸν Τελώνην μόνον στενάξαντα, οἰκτεῖρας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ ἐμὲ προσπίπτοντα καὶ αἰτούμενον, πταισμάτων συγχώρησιν, δοθῆναί μοι Κύριε ὑπεράγαθε, λύτρωσαι τῆς ἐκεῖ, γεέννης ὡς εὐσπλαγχνος.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τῆς στειρώσεως δεσμά, διαλύσας μέγιστε Πρόδρομε, τὴν ἀκαρπῖαν τῆς ἐμῆς, ταπεινῆς καρδίας διάλυσον, καὶ φέρειν εὐόδωσον, ἐναρέτους πράξεις τῇ μεσιτείᾳ σου, δι' ὧν ἀπολήψομαι, ζωὴν

τὴν ἀδάπανον, ἀνακράζων Χριστῷ· Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μαρτυρικὰ

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Συντριβόμενοι ποιναῖς, καὶ θηρσὶν ἀγρίοις διδόμενοι, καὶ τεμνόμενοι δεινῶς, καὶ εἰς βυθὸν θαλάσσης ριπτόμενοι, πυρὶ δαπανώμενοι, καὶ ὤμοτάτῃ κρίσει καταξέόμενοι, Θεὸν οὐκ ἠρνήσασθε, παρ' οὗ ἡμῖν Μάρτυρες ἐξαιπήσασθε, εἰρήνην καὶ φωτισμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα...

Ἀνακαθάραντες τὸν νοῦν, τῇ Τριάδι πάντες βοήσωμεν· Πάτερ, Υἱὲ μονογενές, Πνεῦμα ἅγιον καὶ ὁμότιμον, τοὺς δούλους σου φύλαπτε, τοὺς εἰλικρινεῖ σοι πόθῳ λατρεύοντας, μιὰ τῇ Θεότητι, Βασιλείᾳ δόξῃ τε, καὶ κραυγάζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Τὸν συνάναρχον Πατρί, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι σύνθρονον, ὑπεδέξω ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἐκύησας, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος, Μαρία Θεόνημφε, χωρίον εὐρύχωρον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὄν αἴτησαι ἐκτενῶς, σώζεσθαι τοὺς δούλους σου.